

مکان نما

بوستان محله نیروی هوایی، برخلاف برخی از پارک‌ها، محیط آرامی دارد

«ستاره» کوچک، اما با صفا

بوستان ستاره، پاتوق پیرمردها، پیرزن‌ها، کودکان و مادرانی است که اوقات فراغتشان را در آن می‌گذرانند و با هم به گپ و گفت می‌پردازند. همین موضوع باعث گسترش دورهمی و بهبود روابط همسایه‌ها شده است.

در دبستان پسرانه، پاسداران آسمان، و دبیرستان «شهید علی محمد بختیاری» به بوستان ستاره باز می‌شود. اعظم واحدی که پسرش در دبستان پاسداران آسمان تحصیل می‌کند، می‌گوید: پسر من و خیلی از هم‌کلاسی‌هایش در مسیر بازگشت از مدرسه به اینجایم آیند و بازی می‌کنند. خدا را شکر محیطش خوب است و افراد نااهل در آن رفت و آمد نمی‌کنند.

● مردم اینجا با معرفت‌اند

دوران بوستان، تعدادی وسیله بدن‌سازی گذاشته شده است که پیر و جوان از آن استفاده می‌کنند. پارک بازی کودکان، نشیمن و روشنایی مناسب، آب‌نما، نگهداری و مسیرهای پیاده‌روی از دیگر امکانات این بوستان محلی است.

باغبان خوش اخلاق و مردمی پارک هم علاقه بسیار به بوستان ستاره دارد. او که دوست ندارد اسمش درج شود، به مامی‌گوید: ما باغبان‌ها در بوستان‌های مختلفی خدمت می‌کنیم. در بعضی جاها به خاطر نظافت و تذکر دادن به رفتارهای نامناسب اذیت می‌شویم اما اینجا مردم خوبی دارد. بهداشت را رعایت می‌کنند و بی‌آزار و با معرفت‌اند. به گفته خودش، از وقتی به اینجا منتقل شده است، دارد نفس راحتی می‌کشد. به نظر این باغبان، عمر درختان این بوستان حداقل چهل یا پنجاه سال است و قبل از ساخت پارک در اینجا بوده‌اند.

بوستان زیبا، کار هر روز و بخشی از زندگی من است. ساعت ۵ از خانه بیرون می‌زنم و دو ساعت در پارک پیاده روی می‌کنم. بعضی روزها خانم‌ها جمع می‌شوند و در این پارک به ورزش صبحگاهی مشغول می‌شوند که من هم در برنامه آن‌ها شرکت می‌کنم؛ البته این برنامه یک روز هست و یک روز نیست.

● منظره دیدنی برای کسبه

رو به روی پارک چند کاسب مشغول کارند. یکی از آن‌ها به نام مهدی راشدی که دو سال است نزدیک پارک مغازه دارد، به منظره خوب آن اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: درخت‌ها را می‌بینیم و دل‌مان باز می‌شود. خدا کند همیشه آب باشد و این درخت‌ها سرسبز بمانند. امسال بخشی از چمن پارک از بین رفته ولی باز هم اینجا طراوت دارد و حال آدم را خوب می‌کند.

ریاحی! در دل محله نیروی هوایی مشهد، پارکی است که هر روز با صدای خنده کودکان و همهمه ورزشکاران جان می‌گیرد. بوستان ستاره در ۲۵ سالی که از ساختش می‌گذرد، همیشه سبز و دل‌نشین بوده و همراهی زیبایی برای همسایه‌هایش جایی که مادران با خیال راحت فرزندانشان را در پارک بازی کودکان رها می‌کنند و ورزشکاران پرانرژی با اولین پرتوهای خورشید، قدم به زمین ورزشی و مسیرهای پیاده روی اش می‌گذارند. این بوستان نه فقط یک پارک محلی، بلکه پاتوق اجتماعی محله‌ای است که به همسایگی و نشاط شهروندان رنگ و بوی خاصی بخشیده است.

● سحرخیزی به عشق پارک

«ستاره»، کوچک و جمع و جور است. جوری که از یک ضلع می‌توانی طرف دیگر رفت و آمد‌های خیابان را ببینی اما داخلش این قدر صفا و آرامش دارد و خنکای درختان بلندش چنان لذت بخش است که بی‌خیال بیرون می‌شوی و چشم می‌دوزی به سرسبزی‌ها. یک سر بوستان ستاره در خیابان بهار (شهید فکوری ۲۱) است و سر دیگرش در خیابان شهید برکپور (شهید فکوری ۲۳). برخلاف پارک‌هایی که معمولاً ناامنی‌های زیادی دارد، جو غالب این بوستان آرام است و همین باعث شده که افراد مختلفی از خیابان‌های دور و بر به آن رفت و آمد داشته باشند و از فضای دل‌نشین استفاده کنند.

هلی فغفور نژاد یکی از اهالی خیابان شهید برکپور ۴ است که هر روز صبح زود برای ورزش به بوستان ستاره می‌آید. او به مامی‌گوید: قدم زدن صبحگاهی در این

با یکتا جلائیان، از مجریگری در حرم رضوی تا خبرنگاری

آینده‌سازی در «پانا»

امید محله

حدود یک سال است بسکتبال تمرین می‌کنم قبل از آن، سه سال کیوکوشین کاراته کار کردم. مقام خاصی نیاوردم ولی تجربه خوبی بود. الان تمرکز من روی بسکتبال است.

● در پانا، چه تجربه‌هایی داشته‌ای؟

پانا به ما فقط به چشم دانش آموز نگاه نمی‌کند؛ ما را آینده‌ساز می‌بیند. ما خبرنگاران دانش آموز، خودمان گزارش راتپیه و تنظیم می‌کنیم. یعنی بر اساس آموزش‌هایی که دیده‌ایم، همه کارها را تاپیش از انتشار با خودمان است.

● جذاب‌ترین بخش خبرنگاری برایت چیست؟

همین که مخاطب به خبر توجه می‌کند، برایم ارزشمند است؛ اینکه خودم بتوانم یک گزارش تهیه کنم و نتیجه کارم را ببینم.

● خانواده‌ات چقدر در این مسیر نقش داشتند؟

من تک فرزند هستم و از همان کلاس اول، پدر و مادرم فهمیدند به اجرا علاقه دارم. همیشه تشویقم کردند و در کلاس‌های فن بیان و گویندگی ثبت نام کردند.

● هدف‌ت برای آینده چیست؟

می‌خواهم خبرنگاری را جدی ادامه بدهم؛ چون می‌دانم حرفه تاثیرگذار و مهمی است. دوست دارم در آینده گوینده رادیو هم بشوم.

● فکر می‌کنی موفقیت تو در این سن چه پیامی برای هم‌سن‌وسالانت دارد؟

در این دوسه سال خیلی تلاش کردم که خبرنگار استان شوم. بنابراین هم‌سن‌وسالانم باید از همین حالا به علاقه‌هایشان توجه کنند و دنبال استعدادهایشان بروند.

● برنامه‌هایی که در حرم اجرا می‌کنی، معمولاً چه موضوعاتی دارد؟

برای مناسبت‌های مختلف با من تماس می‌گیرند. یک بار هم در عرصه میدان شهید اجرا کردم. البته اجرای من هم‌سن‌وسالانم بیشتر شامل دکلمه خوانی است.

● ورود به این عرصه برایت آسان بود؟

راستش نه؛ مانند دوره را گذراندم و آزمون دادیم تا توانستیم مجری حرم شویم.

● در کنار اجرا، ورزش را هم دنبال می‌کنی. کمی از بسکتبال بگو.

شاهیان یکتا جلائیان، در سال تحصیلی جدید وارد پایه هفتم دبیرستان می‌شود، ولی توانسته در جنبه‌های غیر درسی خیلی جلوتر از سن دوازده سالگی باشد. او از کودکی به گویندگی علاقه داشته است و همین استعدادش هم با کمک مربیان به درستی کشف شده تا اینکه امروز یکتا به عنوان یکی از مجریان نو جوان حرم مطهر رضوی شناخته شود. این نو جوان ساکن محله لشکر، علاوه بر اجرا، خبرنگار خبرگزاری دانش آموزی «پانا» در استان و در عرصه ورزش هم فعال است. سه سال کیوکوشین کاراته کار کرده و اکنون بسکتبال را دنبال می‌کند. تسلط کلام و اعتماد به نفس مثال زدنی او باعث شده است هم‌سن‌وسالانش او را الگوی خود قرار دهند.

● یکتا جان، چه شد که وارد عرصه اجرا در حرم مطهر رضوی شدی؟

از کلاس اول، مجریگری و گویندگی را دوست داشتم. در خانه همیشه متن‌های اجرا و شعرهای کوتاه را حفظ می‌کردم و تمرین داشتم. پدر و مادرم به استعدادم پی بردند و همچنین معلم من را به کلاس فن بیان در مدرسه دیگری معرفی کرد. بعد از شرکت در کلاس‌های تخصصی زیر نظر استادان مجرب و گذراندن چند آزمون، توسط یکی از دوستانم برای مجریگری برنامه‌های داخل حرم معرفی شدم.